

Huis van arrest

(You Can't Beat The House)

Blijspel in twee bedrijven

door

PAT COOK

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HUIS VAN ARREST – YOU CAN'T BEAT THE HOUSE** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PAT COOK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2003 by Pat Cook
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

OVER DE AUTEUR: De eerste keer dat Pat Cook het genoeg smaakte zijn werk in druk te zien verschijnen was toen hij nog op de high school in Frankston (Texas) zat en voor de schoolkrant schreef. Daarna schreef hij tijdens de zomer een column voor het plaatselijk nieuwsblad. Pas toen hij college liep en de filmversie van *The Odd Couple* van Neil Simon zag, besloot hij te proberen toneelstukken te schrijven. Zijn eerste eenakter, *The Boys in the Hall*, een stuk over het leven in studentenhuizen, werd uitgevoerd op het Lon Morris Junior College in 1968 en ligt sindsdien in een of ander vergeten vuilnisvat. Nadat hij verhuisd was naar Houston kreeg hij al snel andere schrijfoverdrachten van AstroWorld en voor educatieve radio, nachtclubs en lokale televisie. Zijn eerste toneelstuk werd zes jaar later gepubliceerd. Maar het schrijven was nog steeds iets wat hij er bij deed naast diverse andere baantjes als pianospelen in een pizzatent, acteren in lokale reclamespots, industriële films en op het toneel, decors bouwen en het verkopen van piano's en orgels. Er werden echter steeds meer stukken van hem gepubliceerd en ondertussen had zijn vrouw, Rose Ann, hem de vreugde van het gebruik van een computer bijgebracht. Dit, gekoppeld aan zijn overtuiging dat hij al het andere moest laten vallen om fulltime te gaan schrijven, bleek een keerpunt in zijn leven te zijn. Hij heeft bijna honderd toneelstukken geschreven die bij zeven verschillende uitgeverij zijn uitgegeven. Diverse daarvan zijn in het Nederlands en Duits vertaald. Hij gelooft sterk in de oude uitdrukking: "Hoe harder ik werk, hoe meer het geluk me toelacht" en dat iedereen een verhaal te vertellen heeft, een droom najaagt. "En", zegt hij, "geloof me, als ik het kan, kan iedereen het!"

You Can't Beat The House
by
PAT COOK

PERSONAGES:

MERLE: een aardige maar niet erg succesvolle inbreker

HOWIE: partner van Merle, denkt met zijn hart

CONRAD SPEARS: jonge getrouwde man, maakt graag ruzie

GLENDA SPEARS: vrouw van Conrad, met een geheim

CARLA SORBET: een goedgekapte makelaar

AGENT MILO LARRABY: een niet al te slimme politieagent

LILLIAN: opdringerige moeder van Glenda

MADAME ZENOBIA: kwinkslag makend paranormaal medium

BRITTANY MARIE: domme secretaresse van Conrad

FERN LARRABY: kribbige moeder van Larraby

TIJD:

Heden, vroeg in de avond.

PLAATS:

De woonkamer van het huis van de familie Patterson dat te koop staat.

DECOR:

Het decor voor dit komisch toneelstuk is de woonkamer van een tamelijk chic huis, duidelijk in een nette buurt. Er hangen schilderijen aan de wand en er staan diverse potten met varens in de kamer. Er worden drie deuren gebruikt. In de linkerwand de voordeur, die naar buiten leidt. In de achterwand iets uit het midden de keukendeur. Rechts hiervan staat een kast. In de rechterwand de deur die naar de slaapkamers leidt. Het meubilair bestaat uit een royale bank die linksvoor staat met aan iedere kant een bijzettafeltje. Er staat een grote houten buffetkast tegen de rechterwand en de eethoek bevindt zich rechtsachter. De rest van de kamer is gemeubileerd met andere kleine tafeltjes, boekenplanken en snuisterijen.

EERSTE BEDRIJF

ALS HET DOEK OPGAAT is er niemand in de kamer. Na een korte pauze kijkt MERLE voorzichtig om de hoek van de deur rechts. Na gekeken te hebben of de kust veilig is, komt hij op zijn tenen naar binnen. Hij heeft een linnen zak bij zich. Daarna kijkt hij door de deur rechts.

MERLE: *(luid fluisterend)* Oké, kom binnen. *(hij kijkt weer om zich heen. Dan ziet hij dat er niemand binnenkomt en probeert het weer, dit keer iets luider)* Howie! Kom BINNEN! Ik heb dat slaapkamerraam eindelijk open gekregen! Howie! *(hij steekt zijn hoofd door de deur rechts)* Waar BEN je! Howie! *(HOWIE komt nonchalant oplopen door de voordeur. MERLE ziet hem niet en gaat door.)* Waar ben je nu? Het was even ploeteren maar ik kon het raam er eindelijk van overtuigen dat ik de baas was zodat ik tot het binnenste kon doordringen. Howie! Howie, rare knakker, waar ben je— *(hij trekt zijn hoofd terug en draait zich om naar HOWIE)* Waar kom jij vandaan?

HOWIE: *(glimlacht)* Louisiana, oorspronkelijk.

MERLE: Ik bedoel, hoe kom je hier binnen?

HOWIE: *(gebaart naar de voordeur)* Door de deur daar. Die was los.

MERLE: Waarom heb je me dat niet gezegd voordat ik veertien minuten bezig was dat slaapkamerraam open te breken?

HOWIE: Ach gossie, Merle, je bent altijd zo trots op je werk, ik kon het niet over mijn hart verkrijgen je te storen.

MERLE: *(trots)* Dank je, Howie. *(hand op zijn schouder)* Fijn dat mijn kunstzinnigheid niet aan jou verspild is.

HOWIE: *(kijkt de kamer rond)* Is dit een aardig optrekje of niet?

MERLE: *(loopt rond)* Vast en zeker.

HOWIE: Moet je die schilderijen zien. *(ze lopen naar een schilderij)*

MERLE: Dat is altijd een teken van een respectabele woning. Zegt veel over de eigenaars.

HOWIE: Ik was vroeger ook schilder, weet je?

MERLE: Dat is nou zo'n mini detail over je verleden dat ik niet wist. Schilder, hè? Was je goed?

HOWIE: Jemig, ik kon deze hele kamer in drie uur doen, twee lagen.

MERLE: Uh huh. *(hij schudt zijn hoofd alsof hij zo weer helder zou kunnen denken)* Nou, we kunnen maar beter aan de slag gaan hier en 'm weer smeren.

HOWIE: Wat doen we eerst, denk je?

MERLE: *(geeft de linnen zak aan HOWIE)* Jij kijkt wat hier te halen valt en dan kijk ik wat de slaapkamer ons biedt.

HOWIE: Klinkt als een plan. Hé, waarom heb jij mijn waszak meegebracht?

MERLE: Is dat jouw waszak?

HOWIE: Waarom denk je dat mijn broek en overhemd daar in zitten? *(hij opent de zak en houdt het onder MERLEs neus)*

MERLE: *(haalt zijn hoofd haastig weg)* GATSIE! *(HOWIE sluit de zak)* Je zou er voor kunnen kiezen ze niet te wassen maar ze te begraven. Kijk, zoek nou maar naar het zilverwerk en wat er verder nog voor goed verkoopbare handelswaar is. Ik ga kijken waar ze het geld en de creditkaarten bewaren. *(hij gaat op zijn tenen af door de deur rechts)*

HOWIE: *(legt de zak bij de bank neer)* Ik zal mijn uiterste best doen. *(hij kijkt de kamer rond)* Effe kijke... als er een duur prijskaartje aan mij hing, waar zou ik dan verblijven? *(hij loopt naar een grote plant en roep dan naar achter het toneel)* Wat dacht je van de kamerplanten?

MERLE: *(achter het toneel)* Nee.

HOWIE: Er valt mucho dinero te verdienen aan een assortiment decoratief gebladerte.

MERLE: Dat heb ik je al honderd keer gezegd! Geen varens!

HOWIE: Ach, nou ja. *(hij loopt naar het buffet)* Zilverwerk, laat je zien, laat je zien, waar je ook bent. *(hij opent een lade)* Hm, leeg. *(hij opent nog twee laden)* Ze zijn allemaal leeg, *(hij opent de kastdeurtjes onder)* Er zit helemaal niks in. *(hij sluit de deurtjes en ziet de folders bovenop)* Wat is dit? *(hij leest een folder)*

MERLE: Dit is een mooi huis, weet je dat?

HOWIE: *(knikt)* Wat je zegt. Bijna driehonderd vierkante meter, met vier slaapkamers, een studeerkamer en een dubbele garage.

MERLE: Wat?

HOWIE: Ook met ingebouwde wasmachine en droger, een kamer voor de butler, een terras met fraaie tuin en een jacuzzi. *(Na een korte pauze steekt MERLE zijn hoofd om de deur rechts.)*

MERLE: Hoe kom jij aan al die bouwkundige feiten?

HOWIE: Die staan in deze folder.

MERLE: Wat? *(hij grist hem de folder uit handen en bekijkt die)*

HOWIE: Aardig van ze om ons een plattegrond te geven.

MERLE: Waar heb je die gevonden?

HOWIE: Hier zo. *(hij wijst naar het buffet)* Er ligt een hele stapel.

MERLE: *(kijkt om zich heen)* Dit huis staat te koop.

HOWIE: Nou, dat zal het niet lang blijven met al die uitmonstering. Ik bedoel, een kamer voor de butler en een jacuzzi – dat is te gek!

MERLE: Heb je me gehoord? Dit huis staat te koop. Weet je wat dat betekent?

HOWIE: Slechte fundering?

MERLE: Nee.

HOWIE: De buurt holt achteruit?

MERLE: Nee.

HOWIE: Ratten op zolder?

MERLE: *(geeft HOWIE een mep op zijn schouder)* Dit is geen spelletje, sufkees! Het BETEKENT dat we zojuist hebben ingebroken in een huis waar niemand woont!

(HOWIE moet hier even over nadenken.)

HOWIE: *(eindelijk)* O...!

MERLE: Is dit het huis dat je in de gaten gehouden hebt? Had je er geen erg in dat het leeg was?

HOWIE: Nee. Ik dacht dat ze gewoon heel netjes waren.

MERLE: Al dat werk voor noppes. Een hele avond plannen maken en het uitvoeren ervan voor de kat zijn viool.

HOWIE: Nou ja, we kunnen nog altijd mijn wasje doen. *(MERLE kijkt kwaad naar hem)* Ik bedoel, we zijn er nu toch al op uit en zo.

(Op dat moment gaat de voordeur open en komen CONRAD en GLENDA op.)

CONRAD: Goed, schat, dit is de laatste vanavond.

GLENDA: Ik ben net zo moe als jij.

CONRAD: Begin nu niet tegen mij te zeuren, dit was jouw idee.

GLENDA: Jij wilt ook een huis kopen, je hoeft mij niet de schuld te geven.

CONRAD: Ik geef niemand de schuld, ik— *(ze draaien zich om en zien MERLE en HOWIE)*

MERLE: *(glimlacht niet op zijn gemak)* Hallo.

GLENDA: Wie zijn jullie?

CONRAD: O, schat, gebruik je verstand. Dat zijn mensen van de makelaardij.

MERLE: *(grijpt zijn kans)* Ja! Dat zijn wij. Wij zijn van de makel... eh... dinges.

HOWIE: Eh... ja. We wilden net een wasje draaien. *(MERLE geeft HOWIE een stoot met de elleboog)*

CONRAD: Ze zeiden dat er hier iemand voor ons zou zijn, weet je nog?

GLENDA: Hallo.

MERLE: Dus... jullie zijn op zoek naar een nieuw huis, hè?

HOWIE: *(terzijde tegen MERLE)* Laten we maken dat we wegkomen.

MERLE: Wilt u ons even excuseren? Kijk maar even rond en bespreek het met elkaar. Ik help u zo. *(hij trekt HOWIE opzij)*

GLEENDA: Dit moet groot genoeg zijn.

CONRAD: *(wijst omhoog)* Kroonlijsten, dat ziet er mooi uit.

MERLE: Luister, we moeten net doen alsof er niets aan de hand is.

HOWIE: Hoezo?

MERLE: Anders worden ze achterdochtig en bellen ze de plaatselijke politie. Ze kunnen ons nu tot en met onze moedervlekken beschrijven, weet je.

HOWIE: Wat erg dat ik daar niet aan gedacht heb. Ik sta soms versted van je.

MERLE: *(wijst naar de deur rechts)* Zolang we maar één front vormen. Goed, ga jij nu door dat raam naar buiten en rij de auto voor. Ik zal wat zoete broodjes bakken bij die twee kaffers tot jij terug bent.

HOWIE: Je kunt op me rekenen. *(hij gaat af door de deur rechts)*

MERLE: *(loopt naar de anderen)* Goed, waar waren we?

CONRAD: Nou, ik heb de meeste informatie al telefonisch doorgegeven aan uw bedrijf. O. *(hij haalt een visitekaartje uit zijn jasje)* Ik ben Conrad Spears en dit is mijn vrouw Glenda. *(hij geeft zijn kaartje aan MERLE)*

GLEENDA: Hai. Is het meubilair inbegrepen bij het huis?

MERLE: Tja, toen ik hier kwam was het er al.

CONRAD: Dat is eigenaardig. Je zou bijna denken dat men hier nog woont.

MERLE: Alleen als je niet beter weet. En wij weten nu beter. *(hij stopt het kaartje in zijn zak)*

GLEENDA: Zeg, hoe staat het met de grondbelasting in deze buurt?

MERLE: Grondbelasting?

CONRAD: En is dat in- of exclusief het pand?

GLEENDA: En wat ben je hier zo gemiddeld kwijt aan gas, water en elektrisch?

MERLE: *(na een lange pauze)* Ik zou zeggen, kijk rustig nog even rond dan check ik dat even bij de zaak zodat ik jullie beter aan antwoorden kan helpen.

CONRAD: *(achterdochtig)* U klinkt alsof u niet veel van dit huis af weet.

GLEENDA: Ja.

MERLE: Ach, ziet u, ik ben hier net. Dat wil zeggen, de verkoop van dit pand is me net toegewezen.

CONRAD: *(leunt voorover naar MERLE)* Wat kunt u ons er over vertellen?

MERLE: Eh... dit huis... *(een ingeving)*... Dit huis is bijna driehonderd vierkante meter, heeft vier slaapkamers, een studeerkamer en een dubbele garage.

CONRAD: *(onder de indruk)* Een studeerkamer.

MERLE: Het heeft ook een ingebouwde wasmachine en droger, een kamer voor de butler en een jacuzzi.

GLEENDA: Wow! Dat zou ons goed uitkomen. Ons alle drie.

CONRAD: Je moeder komt niet bij ons inwonen.

GLEENDA: Schat, dat is alleen maar eerlijk. Wij hebben de afgelopen twee jaar bij haar ingewoond en nu wil ze zelf verhuizen.

CONRAD: Daar hoeven we het in het bijzijn van de makelaar niet over te hebben.

MERLE: *(gebaart naar de deur rechts)* Misschien wilt u de slaapkamers nu zien?

CONRAD: Hè?

MERLE: Een beetje privacy?

GLEENDA: Ja, dat is goed. *(ze werpt CONRAD een boze blik toe en gaat af)*

CONRAD: Je kunt niet met en je kunt niet zonder hen leven. *(slaat zijn ogen ten hemel)*

MERLE: Ik zou het niet weten, ik ben hier net. *(CONRAD gaat af via de deur rechts)* Zo, als Howie de auto nu heeft klaarstaan.

(Hij loopt naar de voordeur. Net als hij naar de deurknop reikt, komt CARLA door de deur.)

CARLA: O, neem me niet kwalijk. Ik wist niet dat u er al was. Ik ben hier zo snel mogelijk gekomen.

MERLE: En u bent?

CARLA: *(geeft MERLE haar kaartje)* Carla Sorbet, Makelaardij Wereldwijd. En u bent?

MERLE: Eh... Conrad Spears. *(hij haalt CONRADs kaartje uit zijn zak)* Mijn kaartje.

CARLA: Zo, wat vindt u van het huis?

MERLE: Ik ben hier zelf net.

CARLA: Het is een plaatje. En uw vrouw?

(MERLE kijkt meteen om zich heen.)

MERLE: Waar?!

CARLA: Ik bedoel, wat vindt zij van het huis? Zeg, waar is ze eigenlijk?

MERLE: O, tja, dat is het 'm net, ziet u. Dit huis is niet echt iets voor ons.

CARLA: Maar u bent hier net; dat zei u zelf.

MERLE: En ik doe mijn best weer te vertrekken.

CARLA: Maar het heeft alles wat u wilde. Meer zelfs!

MERLE: Het is inderdaad ruim voorzien van passanten.

CARLA: Maar de grootte—

MERLE: Dat is het 'm juist! We zochten iets groter.

CARLA: Groter?

(MERLE begeleidt CARLA terug naar de voordeur.)

MERLE: Dus u begrijpt dat dit totaal niet geschikt voor ons is. Mijn excuses dat we u hier nog zo laat hebben laten komen, maar—

CARLA: *(staat stil)* Kom, kom, kom. Daar hoeft u zich geen zorgen over te maken. Er is één ding dat u wel zal merken, ik neem geen genoegen met nee als antwoord.

MERLE: Nee?

CARLA: Nee. Als u iets groters zoekt, heb ik het juiste huis voor u. Dat staat in het volgende blok.

MERLE: O. Het volgende blok? Mooi! Zullen we daar dan voor zodirect afspreken?

CARLA: Loop gewoon naar de hoek en dan naar het noorden naar het volgende blok. Dat is Marcellus. Het is het vierde huis links.

MERLE: Klinkt perfect.

CARLA: Ik heb u er nog niets over verteld.

MERLE: Niet?

CARLA: Nee.

MERLE: O, dus ik word verondersteld wel genoeg te nemen met nee als antwoord.

CARLA: Wat?

MERLE: Gaat u alvast maar, dan komen wij zo.

CARLA: Goed. Als jullie er niet binnen het kwartier zijn, kom ik jullie halen.

MERLE: Een kwartier moet meer dan genoeg zijn.

CARLA: *(bij de voordeur)* Waarschijnlijk maar goed ook van dit huis. Ik zou het jullie uiteindelijk toch moeten vertellen.

MERLE: Wat moeten vertellen?

CARLA: Nou ja, het is een oude legende, maar we moeten eerlijk zijn over dergelijke zaken.

MERLE: U zou dat het liefst op de lange baan schuiven, hè?

CARLA: In dit geval wel. Ziet u, iedereen hier in de omgeving denkt dat het hier spookt.

MERLE: Huh?

CARLA: In dit huis.

MERLE: Is het een spookhuis?

CARLA: Dat zeggen ze. Maar wij geloven niet in dergelijke dingen. Maar goed, ik ga naar Marcellus numero 1142.

MERLE: Ik zal het vrouwtje ophalen en dan komen we zo.

CARLA: Ik zal het licht op de veranda aanlaten. Doei! *(ze gaat af)*

MERLE: Ik dacht dat ze nooit wegging. *(hij kijkt om zich heen)* Het spookt hier, hè? *(in de slaapkamer gilt GLENDA)* Wedden dat ik daar nu over ga horen.

(GLENDA komt oprennen door de deur rechts, gevolgd door CONRAD.)

GLENDA: *(tegen CONRAD)* Nou ja, hij liet me schrikken, dat is alles!

CONRAD: Toe nou, schat, rustig maar. Er zal vast een redelijke verklaring voor zijn. En hij— *(hij keert zich naar MERLE)* —ik heb uw naam nog niet gehoord.

MERLE: Huh? O, ik ben Carla. Carla Sorbet.

(Hij pakt het visitekaartje uit zijn zak en geeft het aan CONRAD.)

CONRAD: *(bekijkt het kaartje)* Ik denk... je heet Carla?

MERLE: *(buigt het hoofd)* Ik weet het. *(hoofd omhoog)* Ik had tot mijn twaalfde jaar vlechten. Wie gilte er?

GLENDA: Ik. Om je assistent. *(ze wijst naar de slaapkamers)* Waarom klom hij door het raam?

MERLE: Deed ie dat? Ik bedoel, DEED hij dat? *(hij loopt naar de deur rechts)* We moeten deze huizen grondig inspecteren en hij onderzocht de... de...

CONRAD: Ramen?

MERLE: Nee.

GLENDA: Muren.

MERLE: Nee.

CONRAD: Alarminstallatie?

MERLE: Juist ja. Zeg... jullie zijn gewiekste kopers, toch?

GLENDA: Nou ja, hij liet me schrikken, dat was het.

MERLE: Dat spijt me heel erg.

(HOWIE komt op door de deur rechts.)

HOWIE: Wie gilte er?

MERLE: Dat hebben we al gehad, oké?

HOWIE: Jij misschien. *(hij zwaait zichzelf koelte toe)* Ik schrok me een hoedje.

CONRAD: Ze is weer oké, maak je geen zorgen.

GLENDA: Ik ben helemaal niet oké! Waarom spreek jij altijd in mijn plaats voordat je tegen mij spreekt?

CONRAD: Schat, maak alsjeblieft geen scène. We nemen veel tijd van de heren in beslag en ik weet dat *(hij knikt in de richting van MERLE)* Carla Sorbet een drukbezet man is.

(HOWIE hoort deze naam en kijkt achterom. MERLE tikt op zijn schouder, wijst naar zichzelf en vormt met zijn lippen het woord "Carla".)

GLEENDA: Nou ja, dat is zijn werk, nietwaar?

CONRAD: Dat weet ik, maar—

GLEENDA: Laat hem dan zijn werk doen! En laten wij doorgaan en het huis bekijken.

CONRAD: Dat wilde ik net zeggen.

GLEENDA: Aha! Maar ik zei het eerst.

CONRAD: *(gooit zijn handen in de lucht)* Fijn!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto